

— Un unicorn avea un corn
și-n fiecare dimineță
mușca din el, tot mormăind:
„Ah, ce grozav, că-i cu dulceață“.

— Deci câte coarne-avea, de fapt?
— Păi, nu știm, însă oare dacă...
Dacă avea și-al doilea corn,
n-ar fi putut să fie vacă?

Însă același unicorn
obișnuia mereu să-și toarne
într-un pahar de plastic alb
un delicios lichior de coarne.

— Lichior de coarne? Cum se store
acele coarne dacă-s dure?

— Nu, frate, nu ai înțeles.
Sunt coarne roșii de pădure.

— Deci câte coarne-avea acum?
Hai, că mereu te ții de farse.

— Păi, trei, nu punem fructele.
Că nu-s întregi, sunt fructe stoarse.

